Fatala solidaritate a cărei pedeapsă își azvârle osândiții

On Decembrie 10, 2012

Joacă-ți rolul care ți se potrivește cel mai bine, fără să te abați de la drumul benefic evoluției tale și a celorlalți din jurul tău.

Cineva spunea că viața este țesută din felurite fire, cel bun aflându-se alături de cel rău. Dar un caracter în pielea altui caracter, sau un soldat care intră în rândul inamicul? Care dintre aceste două tipuri umane, dintre aceste două personalități unite printr-o cusătură simplă, printr-o ironie a sorții, era cel bun, și care era cel rău? Llewelyn Moss sau Carson Wells?

O întâmplare nefericită, sau mai bine zis soarta s-a năpustit cu o armă încărcată asupra celor doi protagoniști indiferent de modul cum au acționat, punându-i față în față, ca și cum împreună ar fi putut să întrezărească aspectele misterioase a unei alchimii. Însă limitele dintre aceste doi nativi trăind sub zodia imprevizibilului, dintre aceste două continente cu un trecut și puncte de vedere foarte diferite, erau despărțite de un ocean pe care nu puteau să-l treacă.

Iar acest ocean, înspăimântător și crud cu toți aceia care se aventurau pe întinderea lui, care trebuia traversat cu orice preț cât mai rapid, își înălța valurile tot mai sus deasupra celor doi, fără vreun semn sau vreo licărire de speranță că se va domoli prea curând. Acest ocean tulbure era Anton Chigurh.

De ce oare să nu ne arătăm mai puternici, de ce oare să nu încheiem o alianță astfel încât să secăm acest ocean de orice fel de forță? îi dădu Carson Wells de înțeles lui Llewelyn Moss. Presupun că nu este acesta viitorul pe care ți l-ai imaginat când ai pus ochii pe bani, nu-i așa Moss? Hai să-i împărțim, și te voi ajuta să supraviețuiești furtunii.

Interdependenta și interconectivitatea dintre cei doi, dintre aceste două sisteme umane aflate sub presiune, fiecare în responsabilitatea celeilalte, părea a se întări în urma închegării unei solidarități strict necesare.

Leadership: Ești pregătit să te formezi ca om de valoare din poziția parvenită din duelul: "Doi contra Unu" sau din duelul: "Unul contra lumii" ?

Dar o navă, oricât ar fi de trainic concepută, poate oricând să fie lovită la babord, riscând a se scufunda dacă echipajul nu reușește să astupe rapid spărtura prin care năvălește apa. Măcar până ce ajunge la cel mai apropiat țărm.

Ca niște vânători care iau urmele vânatului, cei doi osândiți la fuziune, cei doi vâslași curajoși pornesc - însă pe cont propriu - o investigație pentru a da de urmele lui Anton Chigurh, nemilosul asasin. Depunând în acest scop un efort uriaș în condiții greu de închipuit – supraviețuirea devenind cea mai grea povară.

Singuri într-un val-vârtej continuu cu consecințe negative, al căutării și al pedepsirii, Llewelyn Moss și Carson Wells sunt zgâlțâiți zdravăn, apoi azvârliți cumplit de pământ. Definitiv. Mortal.

Ca o lovitură stranie a sorții, ca o consecință a solidarității ticăloase a celor doi în încercarea de a se ridica la un nivel mai înalt, ca o pedeapsă dură pentru îndrăzneala cu care au pus sub

semnul egalității două forțe inegale ca mod de a fi în lume și de a reacționa la situații neprevăzute, Anton Chigurh a reușit să-și atragă de partea lui norocul. Câștigându-și astfel dreptul de a accede, triumfător, la șansa de a se integra deplin în cadrul acelei grupe umane care nu cunoaște decât Răul, și atât de des victoria.

Leadership: Îți conturezi personajul în acord cu caracteristicile sentimentelor pe care le reprezinți prin parcurgerea unui proces de armonizare cu deciziile unei justiții de factură îndoielnică?

Pentru ca leadershipul tău să se îmbunătățească trebuie să parcurgi un proces de transformare. Dar nu un proces de degradare. Nu acel proces pe care, dintr-un instinct slab cizelat, fără participarea ambiției sau a voinței cu adevărat remarcabile, l-au parcurs în grabă Llewelyn Moss sau Carson Wells.

Acea falsă colaborare dintre ei ce făcea salturi uriașe prin ceață, acea solidaritate artificială ce avea în dotarea ei doar egoismul, încăpățânarea, lipsa de principii, refuzul schimbării, lăcomia, nepăsarea și posesivitatea, i-a costat pe amândoi viața.

Dar întotdeauna când doi se bat, al treilea câștigă. Singurul învingător a fost tocmai asasinul, Anton Chigurh, care a profitat de lipsa de colaborare strânsă dintre cei doi. El a reușit să treacă la nivelul următor de excelență (dar în raport cu forțele Răului), pentru că și-a sprijinit accesul la lumea lor, pentru că și-a găsit un loc la marginea prăpastiei în care era evident că ei se vor rostogoli la un moment dat.

Leadershipul este o reacție de atenuare a efectelor de tranziție spre un statut de autonomie (de a nu depinde de nimeni), atunci când forțezi desprinderea de circumstanțele imediate ce survin când doi se bat și al treilea câștigă.

Compararea unui tip uman cu altul, studierea rivalității dintre ei, duce la o ipostază nouă a individului. Un conector care stabilește foarte bine legătura cu un Alter-Ego, ajutând la producerea unui alt fel de a fi.

Cu siguranța unui mecanism de ceasornic, Anton și-a cuplat mufele de alimentare a excelenței cu acele calități funcționale care guvernează leadershipul, precum și cu efectele acțiunilor trecute, la o garnitură mai specială – statornicia și tăria de principii. Reconsiderarea fondului de competențe ca element unificator al unei schimbări vaste. O variantă de ocolire a pericolului printr-o menținere a mingii în aer prin loviri succesive.

Nu iau apărarea nici unui personaj, bun sau rău, ci mă limitez strict la învățămintele în materie de leadership pe care le putem trage din modul în care s-a desfășurat acțiunea și s-au prezintat personajele din filmul [“No Country for Old Men (2007)"]

Leadership: Te-ai făcut prizonierul unei lumi pe care nu o poți percepe în loc să te servești de o anumită împrejurare pentru a-ți întări poziția de superioritate față de ceea ce urmează să te reprezinte într-un rol de mare forță?

A merge cu orice preț înainte spre atingerea excelenței, fără a depista și anihila acea celulă uzată din structura “Omului” din tine, acea caracteristică prăfuită, acoperită de o acumulare densă de valori prăpăstioase, de vicii, de practici străine felului tău de a fi, este ca și cum ai fi prizonierul unei lumi pe care o nu poți percepe.

Te pierzi prin labirinturi, ocolind drum drept. Îți disprețuiești propriul simț de orientare

printr-o absență de reacție la orice factor de stabilitate. Devii tot mai puțin preocupat de tine însuți, în același timp nu-ți poți defel imagina că altcineva ar putea avea cu adevărat nevoie de tine.

Iar problema poate deveni și mai complicată decât atât. Ești dus de nas de propria ta "dreptate", care îți creează o impresie falsă. Un amestec de timiditate, panică și agresivitate care te separă de tine, de zona în care vrei să ajungi. Un gen de Carson Wells sau Llewelyn Moss care se atacă întruna, printr-o falsă solidaritate. O separare de rolul care ți se potrivește cel mai bine. O tendință slabă de îmbunătățire a relației dintre parteneri. Un parteneriat amplasat sub o carapace protectoare, dar în realitate grea și ostilă.

Ori leadershipul care își îndreaptă serios toate resursele spre dimensiunea umană, este o chestiune în primul rând de timp și de echitate. O modalitate de testare a capacității tale de a nu te plafona la standardele unei lumi străine de adevăratul leadership, în care prăpastia dintre tine și ceilalți se adâncește tot mai mult, în care mereu te înconjuri de alt rol, în care îi apreciezi pe ceilalți după un cod al dezonoarei sau punându-i la îndoială.

Singura împrejurare care te ajută să-ți întărești poziția de superioritate față de ceea ce urmează să te reprezinte într-un rol de mare forță se produce atunci când ești silit să procedezi altfel decât îți dictează conștiința sau atunci când reușești să vezi ceva bun într-o persoană pe care nu o suporți.

Fatala solidaritate a cărei pedeapsă își azvârle osândiții demonstrează ceea ce se întâmplă atunci când rupi orice legătură cu leadershipul de calitate prin absența sau imperfecțiunea unei solidarități solide și de durată.

Așa cum un jucător de fotbal trebuie să-și pună la contribuție nu numai resursele fizice, dar și pe cele intelectuale, tot astfel și tu, pentru a nu deveni o victimă a unei neglijențe comise pe fondul uitării de sine, trebuie să-ți pui calitățile de „Om" în slujba evoluției tale și a celorlalți din jurul tău.

Joacă-ți rolul care ți se potrivește cel mai bine, fără să te abați de la drumul benefic evoluției tale și a celorlalți din jurul tău.

Source: https://neculaifantanaru.com/fatala-solidaritate-a-carei-pedeapsa-isi-azvarle-osanditii.html